

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 20, nr. 581, 18 iunie 2012, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

**Oferta
educațională
a
Universității
Spiru Haret
pentru anul
universitar
2012-2013
în interiorul
revistei**

Cea de-a cincisprezecea generație de absolvenți a programului DREPT a Facultății de Drept și Administrație Publică Constanța, Universitatea Spiru Haret a luat parte, vineri, 15 iunie 2012, la ultimul act al studenției - CURSUL FESTIV.

Cursul festiv a fost organizat într-un cadru solemn, în aula din sediul nou al Facultății de Drept

și Administrație Publică Constanța, respectând desfășurătorul unui asemenea eveniment: intonarea imnului *Gaudeamus*, luări de cuvânt, premierea șefului de promoție, predarea cheii anului III, mutarea pomponului de pe stânga pe dreapta, felicitările și aruncatul tociilor! Absolvenții programului DREPT au sărbătorit finalul

perioadei de studii, în care, datorită calității actului educațional, și-au pregătit temeinic baza viitoarei cariere. Alături de absolvenți, emoțiile ultimului curs au fost trăite atât de familie, cât și de cei care au contribuit la formarea lor ca specialiști în domeniul de activitate ales. Absolvenții au primit diplome de la decanul

facultății, conf. univ. dr. Mihnea Claudiu Drumea, și au primit mesaje de felicitare de la întreg corpul profesoral al facultății și îndrumătorul de an, lect. univ. drd. Bogdan Barață.

În numele absolvenților, a vorbit domnișoara Laura Lățea - șefa de promoție.

Onorina BOTEZAT

Sculptorul Marcel Guguianu n-a putut să-și ia inima de la sculptură!

A murit sculptorul Marcel Guguianu. Marcel Guguianu lasă în urmă un număr impresionant de lucrări de sculptură monumentală, ansambluri statuare, busturi bronz și marmură ale unor scriitori, poeți, savanți, actori, amplasate în parcuri, grădini publice, instituții, teatre și muzee, în orașe din România și din străinătate. Numeroase opere ale sale fac parte din colecții particulare și de stat, în România, Italia, Canada, Danemarca, Olanda, Franța, Germania, Japonia, Grecia, SUA, America de Sud etc., iar la Bârlad, orașul său natal, există un pavilion expozițional care îi poartă numele. În acest spațiu, sculptorul a dorit să îi fie depusă inima, având un loc special pregătit de maestru în sculptura *Rugăciune*, la capătul *Aleii Nemuririi*.

În Sala de consiliu a Universității Spiru Haret se găsesc sculpturi în marmură ale maestrului

Importanța valorilor sociale în comunicarea mediatică

Prof. univ.dr. Ioan N. ROȘCA

Este important ca presa scrisă și, în genere, mass-media să promoveze toate tipurile de valori, fie materiale, fie spirituale, pentru că omul, la care ajunge mesajul presei, are nevoie să fie orientat în privința fiecărei forme valorice. În prezentul articol, ne vom referi însă numai la valorile la care credem că omul se raportează cel mai frecvent, și anume la valorile de adevăr, la cele morale și cele politice democratice.

Adevărul este promovat de presă, prin excelență, prin funcția ei informativă. Informațiile veridice sunt de cea mai mare importanță, pentru că-i permit omului nu numai sa cunoască noutățile zilei și să le rețină pe cele de care are nevoie (începând, să zicem, cu informațiile meteo și ajungând la cele de tip cultural), ci și să le coreleze cu alte cunoștințe anterioare și să le integreze în perspectiva lui mai generală asupra mersului lucrurilor.

Adevărul furnizat de informații poate fi numit adevăr informativ sau desemnativ, pentru că se limitează la simpla enunțare sau desemnare a faptelor întâmplate. După cum știm, chiar dacă sunt exacte, informațiile pot și ele manipula cititorul și, întrucâtva, deforma realitatea în multiple feluri, cum ar fi înșuși conținutul informațiilor furnizate cu predilecție, titlul senzational al acestora, caracterele titlului sau și ale conținutului propriu-zis al știrii, pagina pe care sunt inserate etc. Știm, de exemplu, că până și menționarea temperaturii zilei, fie peste, fie sub medie, este asociată cu titluri de panică, pentru a nu mai aminti și de prezentatoarele de la televiziune, care se agită și își tremură vocea cuprinse parcă de frisoanele provocate de frig sau căldură. (Continuare în pag.4)

Ziua Mondială a Acreditării

Prof. univ. dr. Gheorghe Duda a participat la seminarul organizat de RENAR - Asociația de Acreditare din România, și BRML - Biroul Român de Metrologie Legală cu prilejul Zilei Mondiale a Metrologiei și Zilei Mondiale a Acreditării.

Cu acest prilej, a fost prezentată și Declarația comună a președinților ILAC și IAF.

Meritele și limitele actualelor sisteme de clasificare și ierarhizare ale universităților

Prof.univ. dr. Ștefan COSTEA

1 Deși problematica clasificării și ierarhizării instituțiilor de învățământ superior are o vechime de peste un secol, fiind inițiată și aplicată colegiilor americane de învățământ superior la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, febra acestora a crescut la începutul secolului XXI. Ea s-a declanșat atât la nivel național, cât și internațional, odată cu publicarea, în anul 2003, a „Clasificării Academice a Universităților Mondiale” realizată de doi profesori de la Universitatea chineză Jiao Tong University din Shanghai. Obiectivul acestei clasificări a fost acela de a demonstra prin ce universitățile chineze se deosebesc de cele americane și ce ar fi util, practic, ca acestea să devină nu numai comparative, ci, și, mai ales, competitive cu cele americane. O asemenea inițiativă a declanșat o veritabilă obsesie a clasificărilor și ierarhizărilor universităților, un fel de febră care a cuprins nu numai lumea academică universitară, interesată de a-și defini și proiecta propriile ei performanțe, în raport

de diferitele măsurători ale performanțelor lor profesionale, a reputației, și statutelor, ci și din ce în ce mai mulți beneficiari ai „produselor” universitare. Pe acest traseu al evoluției lucrurilor, s-a născut un produs inedit, cel de „consum orientativ”, care a devenit un instrument de măsurare a calității educaționale și a performanțelor instituționale. Dată fiind importanța și impactul acestor clasificări și ierarhizări, extinse la analize din ce în ce mai aplicate, oferă ele informații pe deplin valabile despre educația universitară sau măsoară ele ceea ce este cu adevărat important în acest domeniu educațional? În ce mod contribuie ele la îmbunătățirea deciziilor strategice, la nivel de sisteme naționale de educație, sau la cele instituționale, la dezvoltarea și perfecționarea educației universitare? În ce măsură? A sosit vremea de a discuta despre ceea ce este și ceea ce este dincolo de aceste clasificări și ierarhizări?

(Continuare în pag.3)

Nu vorbim să ne-mpăcăm, noi vorbim să ne certăm!

Mioara VERGU-IORDACHE

Se pare că tonul ridicat al vocii face toți banii! Ai idei? Dacă nu le urli, degeaba! Ai argumente? Îți trebuie un microfon pe care să nu-l lași din mână și să ignori cu „competență” interlocutorii. Ai dreptate? Aiurea, fără „poziție” în structurile statului, mori cu ea în brațe. Unde se întâmplă toate acestea? Cum unde? În România. Ne-am terminat toate treburile și discutăm ce-am face dacă... De fapt ce-am face în locul altuia! Nu contează că noi suntem în locul nostru și altul e în locul lui și fiecare are o fișă a postului. Nu contează că fiecare ar trebui să se pronunțe pe atribuțiile personale. Nu. Ne uităm în grădina altuia și judecăm cu voce tare și ton arțagos ce fac ceilalți. Între timp, treburile noastre stagnează, dar este deja o altă poveste...

Astăzi, în România, se întâmplă foarte multe lucruri, cu cauze și efecte interne și internaționale. Te-ai aștepta să fii informat despre aceste lucruri pentru că, nu-i așa? „Știi cine sunt eu? Sunt cetățean european și am drepturi!”. Când acolo, „cunoscătorii” vorbesc/se ceartă în cerc închis, făcându-ne spectatori unui spectacol dezagreabil. Ei au surse care le oferă informații folosite ca armă împotriva, nu, nu a adversarilor, ci a partenerilor de discuții, informații răstălmăcite în nebulă tradiție dâmbovițeană. Dacă și interlocutorul primește o informație *pe surse*, altele, evident, începe pâruiala asupra primatului, calității mamei furnizorului, capacității lui intelectuale. Și când să zici că se liniștește și poate-poate apuci să afli ceva (căci e pe apucate), intervine un analist - politic, financiar, social... - care, doct și încruntat, îți spune că ești prost, n-ai înțeles nimic. Și-ți spune el povestea cu *Scufița roșie* sau, mă rog, *Motamul încălțat*, emanată fix dintr-o cancelarie a intereselor obscure. Și noi, ascultătorii, ne luminăm, ne înfrustăm, ne enervăm, după cum ne convine că, de, oameni suntem, dar nu suntem mai informați, nu știm care-i drumul. Totul *to be continue!* Fără scop, fără finalitate. Ne-adunăm să ne-nțelegem și sfârșim prin a ne certa, încercând să arătăm, nu să și dovedim, că suntem mai deștepti ca ceilalți, fără să avem nevoie de informații. Și dacă chiar ne trebuie, le fabricăm. *Pe surse*.

Cearta aceasta permanentă pare a ne fi distorsionat felul de a fi, capacitatea de a interrelaționa, de a fi solidari și responsabili. Un rol esențial îl au mass-media. Fără să fie alfa și omega, reușesc să păstreze starea conflictuală, în goana după senzationalul ieftin, după ratingul ce aduce publicitate, publicitate ce aduce bani. Degeaba zice scriitorul că *unde dragoste nu e, nimic nu e*. Unde nu-s bani nimic nu e. Și dacă sunt bani e și putere. Chiar dacă informația aduce putere! Dar cine mai are timp de amănunte...

Trăim într-o halucinantă piesă de teatru *Gâlceava „înțelepților”* cu „prostimea”! Eu, însă, nu am reușit să înțeleg cine-s înțelepții și cine-i prostimea. Vă aduceți aminte? Maria mulge vaca și-n apă se vede invers!

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde prof. univ. dr. Emilian M. DOBRESCU

Consolidarea antreprenoriatului – un efect al politicii de inovare a Uniunii Europene

1. Ce se înțelege prin *antreprenoriat*?
2. Antreprenoriatul are consecințe în țările membre ale Uniunii Europene?
3. Cum finanțează Uniunea Europeană CDI?
4. Ce este, de fapt, MFIR?
5. Ne puteți da exemple de folosire a mecanismului MFIR?
6. Se poate vorbi de o cheie a succesului în antreprenoriat în contextul actual?
7. Care este cea mai importantă caracteristică a pieței internaționale?
8. Pe ce bază se face evaluarea mediului antreprenorial?
9. În prezent, care sunt tendințele pieței?

1 Conform definiției franceze a antreprenoriatului, acesta reprezintă totalitatea acțiunilor inițiate în baza unui contract și a unui caiet de sarcini pentru a executa pe riscul antreprenorului, pentru o altă persoană, o anumită lucrare, în schimbul unei anumite sume de bani, dinainte stabilită. În SUA și țările membre UE, prin antreprenor se înțelege persoana care-și începe propria afacere. Henry Fayoll sublinia că antreprenoriatul este un fenomen multidimensional, complex, cu multiple fațete: coordonator, creator, inovator, pentru gestiunea resurselor etc.

2 În țările membre UE, principalele consecințe ale antreprenoriatului în ultimii 10 ani sunt: a) 1,3 milioane IMM-uri nou înființate anual; b) asigurarea a 36 milioane noi locuri de muncă; c) realizarea unei rate medii de creștere anuală de 17,7 la sută; d) obținerea a 80 la sută din produsele sau serviciile inovative; e) asigurarea unei contribuții de cca 65 la sută din PIB-ul european. Pe 2 septembrie 2009, Comisia Europeană a publicat o comunicare cu rol de raport de progres în ceea ce privește politica europeană în domeniul inovării, începând cu anul 2010. În raport se arată că majoritatea statelor membre și-au îmbunătățit performanțele în privința programelor de stimulare a inovării. Mai mulți specialiști au subliniat cu acest prilej că este vorba de intenția Comisiei Europene de a promova o lege a Uniunii Europene privind inovarea, care ar trebui să aibă în vedere posibilitatea reglementării inovației prin acte legislative și, mai ales, prin noi reguli privind emisiile poluante ale automobilelor, ecodesign, în general, toate domeniile în care inovarea poate aduce un plus economiei europene. Raportul notează progresul cadrului legislativ european pentru stimularea afacerilor, regulile legate de ajutorul de stat, mărcile comerciale etc. Comisia Europeană face anual alocări financiare în cadrul politicii de coeziune, regiunile și zonele rurale primind un ajutor prețios în domeniul Cercetării - Dezvoltării - Inovării (CDI). Promovarea inovării rămâne un lucru vital și pe viitor, subliniază documentul UE. Protecția drepturilor de proprietate intelectuală rămâne de o importanță capitală, subliniază, de asemenea, raportul. Analizând impactul Comunicării despre inovare a Comisiei Europene, autoritățile române cu responsabilități în domeniul inovării și cercetării și-au asumat un rol mult mai accentuat pentru a încuraja inovarea și cercetarea, fiind necesar ca eforturile acestora să fie canalizate spre sectoare bine definite, care aduc un plus de valoare economiei locale și competitivității europene.

3 UE are de peste un sfert de secol experiență în finanțarea activităților CDI, angrenând forțe importante pentru transformarea ideilor în cunoștințele tehnice cele mai strălucitoare în produse și servicii inovatoare și comercializabile. De-a lungul anilor, UE a coordonat și susținut o întreagă gamă de mecanisme de finanțare a CDI; avantajul activităților din cadrul celui de-al 7-lea Program Cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică (PC 7) cuprinde: a) portofolii de capital risc gestionate prin intermediul MFIR (în engleză, Risk-Sharing Finance Facility -RSFF, iar, în franceză, Mecanisme de Financement avec Partage des Risques MFPR); b) garantarea creditelor destinate întreprinderilor mici și mijlocii; c) acordarea unor împrumuturi bancare care să susțină industrializarea și comercializarea produselor inovatoare. Banca Europeană de Investiții (BEI) și filiala sa, Fondul European de Investiții (FEI) ocupă un loc decisiv în ceea ce privește mecanismele de finanțare b) și c). În UE, sectorul CDI suferă de o lipsă de finanțare a proiectelor de înaltă calitate, care să fie vectorii creșterii în întreaga Europă. În țările membre UE, insuficient sudate în acțiuni comune, piețele financiare nu consacră încă suficiente resurse pentru finanțarea proiectelor de CDI demne de a fi susținute. De cel puțin un deceniu, în țările membre UE se alocă pentru activități de CDI cca 2 % din PIB, față de peste 3% în Japonia și Coreea de Sud și 2,7 % în SUA. Sectorul privat contribuie în UE cu foarte puțin la activitățile de CDI, față de 9 % din total fonduri alocate pentru astfel de activități în SUA, respectiv 20 % în Japonia și Coreea de Sud. Această insuficiență a pieței europene necesită intervenția autorităților publice pentru a susține și încuraja deținătorii de fonduri private pentru a investi în finanțarea activităților de CDI.

4 Creat în 2007 de către Comisia Europeană (CE) și BEI, MFIR este un instrument de finanțare comun care ajută la oferirea ideilor și punerea în evidență a sfidărilor UE în materie de CDI, mai ales pe timp de criză. MFIR este, de asemenea, un mijloc inovant care ameliorează accesul la finanțarea proiectelor de CDI de înalt risc, în vederea obținerii unei valori adăugate superioare, care asociază resursele bugetare ale UE cu finanțarea BEI pentru a împărți riscurile asociate proiectelor de CDI. MFIR răspunde celor trei sfidări majore pentru CDI: a) nivelul finanțării; b) sursele de finanțare; c) natura proiectelor finanțate și permite împărțirea riscurilor asociate investițiilor în CDI între CE, BEI și investitorii privați, încurajând în felul acesta creșterea investițiilor private. În 2008, al doilea an de aplicare al MFIR, au participat 13 țări membre UE, iar, în 2010, 20 de țări; iată cum au revenit, procentual; pe țări sumele acordate în cadrul MFIR: Germania – 23 %; Spania – 19%; Regatul Unit al Marii Britanii – 10 %; Olanda – 8%; Italia – 7%; Finlanda, Franța, Suedia, câte 6 %; Ungaria – 3,3 %; alte țări – Israel – 1,9 %; Belgia și Polonia, câte 1,5 %; Luxemburg – 0,9%; Austria și Bulgaria, câte 0,7 %; România și Slovacia, câte 0,2 %; Lituania – 0,1 %. Cca 1 miliard de euro sunt puși la dispoziția țărilor membre pentru activități de CDI prin intermediul PC 7 și un alt miliard de euro provin din resursele proprii ale BEI; grație efectului multiplicator al MFIR, din 2013, BEI va acorda echivalentul a 10 miliarde euro pentru investiții cu mare risc în domeniul CDI. MFIR ilustrează perfect maniera în care un parteneriat, care se dorește fructuos, între CE și BEI poate susține sectorul CDI, cu impact pozitiv asupra competitivității în Europa; după anul 2010, MFIR a susținut 87 proiecte din sectoare cheie ale CDI, cu impact direct asupra vieții în toate domeniile realității.

5 Vă prezint patru exemple notabile de folosire a mecanismului MFIR: • Centrul spitalicesc universitar Karolinska din Suedia a primit 300 mil. euro în cadrul proiectului „New Karolinska Solna PPP”, al cărui cost total este de 2,2 milioane euro. Aceasta este un prim proiect de o asemenea anvergură al parteneriatului public-privat din țările nordice ale UE, care edifică un complex ospitalier de mare rafinament, dotat cu un spital ultrasofisticat în care preocuparea pentru sănătatea de primă clasă vor fi administrate în paralel cu serviciile de sănătate de vârf; • Grupul olandez Philips a primit 200 milioane euro pentru a-și finanța fazele inițiale ale proiectelor de CDI, cu înalt risc în domeniul sănătății, pentru cca 7.000 de cercetători și antreprenori din 90 societăți partenere; • Grupul german GEA Aktiengesellschaft, lider european și mondial în domeniul schimbătoarelor de căldură, a primit 150 milioane euro pentru susținerea investițiilor realizate în trei țări membre UE (Germania, Franța și Olanda) pentru a promova activități de CDI legate de producerea schimbătoarelor de căldură cele mai eficiente și a sistemelor integrate din care acestea fac parte; • Pharmamar - societate ce face parte din grupul spaniol Zeltia, fondată în 1996 cu scopul de a face să progreseze tratamentele anticancer, a descoperit 700 noi substanțe chimice și a identificat 30 noi familii de compuși, care se regăsesc în peste 1.800 brevete și aplicații generate de 300 de angajați, aflați în 60 de centre de cercetare și universități din lumea întreagă, riverane mării, care colaborează pentru a face descoperiri în domeniile biologiei marine, chimiei și biologiei cancerului. Pharmamar a primit 30 milioane euro în cadrul MFIR, în proiectul „Zeltia – marine pharmaceutical RDI”, în valoare totală de 120,2 milioane euro.

6 Condiția cheie a succesului unei firme pe piață este, evident, de natură economică și se numește competitivitate. Contextul actual, marcat de globalizarea fenomenelor și recunoașterea tot mai largă a interdependențelor, a impus noi reguli de joc: prosperitatea națiunilor presupune competitivitate pe piețele internaționale, iar cea a întreprinderilor - integrarea în lanțurile de valori mondiale. Ca urmare, problema competitivității a devenit o temă de mare actualitate la nivelul fiecărei firme moderne în contextual globalizării, integrării și regionalizării. Constatăm o evoluție a conceptului de competitivitate, de la competitivitatea economică - în care avantajul competitiv era dat de înzestrarea cu factori tehnici, de progresul economic, la competitivitatea spirituală - ai cărei factori motori sunt psihicul și spiritul elementului social-uman, marcate de un management specializat, adaptat, ceea ce a face ca, pentru prima oară în istoria evoluției societății omenești, dimensiunea psiho-socială să o depășească pe cea economică; în felul acesta, creșterea avuției naționale a unei țări devine direct proporțională cu educația și siguranța cetățenilor acelei țări, calitatea vieții - în momentul de față și respiritualizarea umană - în viitorul cel mai apropiat fiind componentele esențiale ale competitivității spirituale.

7 Una dintre cele mai importante caracteristici ale pieței internaționale, în prezent și în viitor, o constituie accentuarea confruntărilor concurențiale de natură non-economică, psihologică, socială și spirituală între protagoniștii din domeniul afacerilor. Concurența tot mai aspră obligă firmele implicate să caute strategii și mijloace, uneori subliminale, care marchează subconștientul și chiar inconștientul clienților, care să le permită atragerea și satisfacerea exigențelor acestora mai bine decât firmele rivale. Clienții firmelor, poziționați pe piața internațională, au la rândul lor, exigențe și nevoi tot mai diversificate și mai rafinate. Este din ce în ce mai clar pentru firme că la baza îmbogățirii și creșterii calității ofertei de bunuri de consum (mărfuri și servicii), se află dorințele și necesitățile clienților potențiali, libertatea tot mai mare de opțiune a acestora. Dacă atunci când vânzătorii dictau regulile jocului pe piețele internaționale, aveau și mijloacele pentru a-și ține sub control clienții, în noile condiții, cumpărătorii sunt cei care impun punctele lor de vedere producătorului și vânzătorului. Această nouă regulă în afaceri a fost impusă prin recunoașterea rolului primordial pe care îl joacă factorii spirituali în evoluția economică.

8 Cei mai importanți factori propuși pentru evaluarea mediului de afaceri pot fi împărțiți în două grupe: • *Factori care influențează direct activitatea de afaceri*: 1. influențele reglementărilor statului în cauză sau ale unor reglementări internaționale; 2. gradul de impozitare a afacerilor; 3. competitivitatea firmei; 4. accesul la resurse în condiții avantajoase; 5. potențialul de inovare; 6. protecția drepturilor de proprietate; 7. atitudinea autorităților față de mediul de afaceri, de unde rezultă și atractivitatea țării respective pentru investitorii străini. • *Factori care influențează indirect activitatea de afaceri*: 1. indicatorii macroeconomici, printre care un rol important îl ocupă rata de referință a băncii centrale; 2. condițiile social-economice și politice; 3. conflictele și riscurile interne și externe. Factorii menționați mai sus pot constitui baza unei fișei de evaluare, în care experții pot cuantifica direcțiile și capacitatea de influență a acestor factori asupra mediului de afaceri. Experții sau subiecții respectivi pot fi chestionați și în legătură cu schimbările mediului de afaceri și perspectiva asupra acestei schimbări.

9 În legătură cu schimbările mediului de afaceri, iată câteva considerente: • Ameliorarea mediului antreprenorial are loc datorită influenței pozitive a factorilor, care determină direct starea climatului de afaceri. Îmbunătățirea reglementării afacerilor prin adaptarea legislației, perfecționarea sistemului de impozitare, reforma economiei de piață pot îmbunătăți doar parțial climatul de afaceri. Fără schimbări esențiale a situației generale în țara respectivă, în special, stabilizarea indicatorilor macroeconomici, îmbunătățirea condițiilor social-economice și politice, depășirea conflictelor interne și externe, crearea unui mediu favorabil pentru desfășurarea afacerilor este foarte greu, dacă nu imposibil de ameliorat mediul de afaceri. • O schimbare pozitivă esențială poate fi indusă de potențialul inovațional al întreprinderilor, care poate fi impulsat prin implementarea unui mecanism cât mai adecvat de protecție a proprietății intelectuale, dezvoltarea infrastructurii care susține firmele pentru elaborarea și implementarea inovațiilor, precum și a interesului întreprinderilor față de implementarea inovațiilor. Lipsa cooperării între mediul de afaceri și instituțiile de cercetare și inovare este însă un factor negativ, care frânează potențialul inovațional al firmei. • Îmbunătățirea reglementărilor legislative referitoare la economia de piață influențează pozitiv climatul de afaceri. Se înregistrează schimbări pozitive esențiale, referitoare la accesul cetățenilor la legislația privind antreprenoriatul și ameliorarea respectării legilor în societate și mediul de afaceri. Ameliorarea informării cu privire la legislație se produce, în mare măsură, datorită internetului, cu toate că accesul la internet este încă limitat pentru mulți locuitori din mediul rural. • Perfecționarea influențelor regulatorii ale statului, în ansamblu, influențează pozitiv mediul de afaceri. În primul rând, conform evaluărilor experților, s-a îmbunătățit esențial procedura de înregistrare a întreprinderilor. Totodată, îmbunătățirile au atins toate aspectele procedurii de înregistrare - complexitatea procedurii, dificultatea acesteia și cheltuielile financiare. Înregistrarea firmelor moderne și a rezultatelor economice obținute de acestea are o influență pozitivă asupra climatului de afaceri. • Foarte dificilă rămâne însă procedura de lichidare a firmelor, care se caracterizează prin complexitate înaltă, dificultate și implică cheltuieli financiare sporite. O influență negativă asupra stării mediului de afaceri o au plățile neoficiale, neînregistrate în statistici, efectuate cu scopul obținerii diferitelor autorizații sau/si soluționării problemelor cu organele de control. • Cele mai esențiale schimbări pozitive se referă la dezvoltarea sferei comunicațiilor (asigurarea cu telefoane, internet) și ameliorarea accesului la rețelele de servicii pentru afaceri: informare, instruire și consultanța antreprenorilor. Schimbări pozitive neesențiale au loc atunci când autoritățile locale și regionale susțin mediul de afaceri. Invers, dezvoltarea birocrăției și corupției influențează negativ mediul de afaceri. • Schimbările mediului de afaceri percepute ca pozitive contribuie la sporirea atractivității țării respective pentru investitorii străini și, reciproc, această situație influențează pozitiv mediul de afaceri. Schimbări pozitive esențiale, care influențează hotărâtor cultura antreprenorială a firmei, sunt cele legate de disciplina de muncă, etica în afaceri și asigurarea respectării contractelor. Astfel, cultura afacerilor, gândită prin intermediul factorilor spirituali, devine un avantaj competitiv serios.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.
facebook.com/
opinianaționalaStrada Fabricii nr. 46G, sector 6,
București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86,
021 316 97 87, interioare 168 și 169
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDAȚIA:

Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Corina Ghiga (redactor), Mihăiță Enache (fotoreporter),
Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației
Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii,
informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile
viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINETiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINESolicitări de abonamente,
cu plata prin mandat poștal
sau dispoziție de plată,
se pot adresa serviciului
de difuzare.
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

VIAȚA UNIVERSITĂȚII

Facultatea de Arhitectură, 19 iunie 2012, orele 11-17, Sala Studio

ENERGY DAY

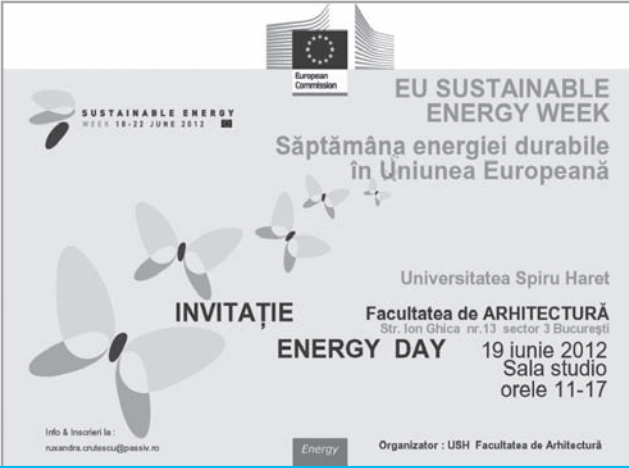
În toate țările membre ale Uniunii Europene se organizează a 7- a ediție a *Săptămânii energiei durabile*, în perioada 17-22 iunie 2012. Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret dorește să marcheze acest eveniment prin organizarea unei zile, 19 iunie, cu prelegeri, dezbateri și workshop pe tema *energiei durabile, din surse regenerabile, nepoluante*. Sunt invitați specialiști arhitecți pentru a împărtăși din experiența lor în acest domeniu.

Cadrelor didactice și studenții Facultății de Arhitectură vor prezenta prelegeri, desene, scheme, concepte la care, spun organizatorii, *suntem siguri că fiecare dintre noi s-a gândit și dorește să le împărtășească și celorlalți. Să învățăm împreună cum să ne desfășurăm activitățile într-un mod mai puțin poluant, utilizând energie din surse regenerabile. Să marcăm cu acest prilej existența, în mod real, a unor alternative viabile ce revoluționează întreaga noastră*

concepție asupra proiectării clădirilor, a ansamblurilor și siturilor, respectând principiile dezvoltării durabile și a reducerii efectului gazelor cu efect de seră asupra planetei noastre. Suntem cu toții responsabili de efectele schimbărilor climatice și numai împreună putem lupta pentru diminuarea acestora. Rolul nostru ca formatori de specialiști în domeniul arhitecturii și

urbanismului este crucial în contextul actual. Dacă dorim cetățeni responsabili în viitor, atunci educarea lor trebuie să înceapă încă de pe acum.

NB. Pe holul dinspre intrare spre sala Studio va fi organizată o mini expoziție cu cofraje termoizolante din neopor și alte materiale de prezentare privind instalații ce utilizează energie din surse regenerabile.

Festivalul Comediei Românești – festCO
Haretiștii de la Arte:
Simț enorm și văz monstruos!

de-a X-a ediții a *Festivalului Comediei Românești – festCO*, desfășurată în perioada 9-17 iunie 2012, s-au perindat trupe de actori din țară și din străinătate.

Facultatea de Arte din cadrul Universității Spiru Haret, prin grija și din inițiativa corpului profesoral al anului II, Ciclu I Bologna, clasa conf. univ. dr. Adriana Piteșteanu, conf. univ. drd. Vlad Rădescu, asist. univ. Sorin Dinculescu, asist. univ. drd. Vladimir Anton, a fost prezentă - la sediul nou renovat din *Sfânta Vineri*, numărul 11, cunoscut și ca *Sala Nouă a Teatrului de Comedie*, joi, 14 iunie, și vineri, 15 iunie - cu spectacolul *Simț enorm și văz monstruos!*, după texte celebre de I.L. Caragiale. Distribuția cuprinde roluri și caractere puternice, desprinse din țesătura dramaturgică a următoarelor momente și schițe: *Doamna* – interpretată de Raluca Zlatanov (artista); *Slăbiciune* – cu Bogdan Florea (patru meseni și comesenii); *Zahl* – cu Cristina Ceaușu (învățătoarea și ceva mai mult); *La Peleş* – cu Ștefania Cristina Ghiță (guvernanta și... ceilalți); *O mătușă în Europa* – cu Adrian Bîlă (Conu' Iancu însuși); *Moașa la moși* – cu Mădălina Șerban (tramcare și fanfare); *Tren de plăcere* – cu Mihaela Serdar (tata), Teodora Nedelcu (mama) și Carmen Manac (copilul), Andreea

Boșneag (soacra); *Rică după schele* - cu Bogdan Bran (Venturiano); *Calul Dracului* – cu Edith Alibec (baba) și Dana Paraschiv (Prichindel).

După un Festival Internațional, *Living Statues Masca* – ediția a II-a (Parcul Herăstrău, 1 – 4 iunie), în cadrul căruia au dat viață unor personaje celebre din lumea teatrului lui Shakespeare, dar și din lumea lui I.L. Caragiale, masterazii de an II și studenții Ciclu I Bologna, clasa conf. univ. dr. Mihai Mălaimare, asist. univ. Ana-Maria Păslaru Dinculescu, au fost prezenți și în cadrul *Festco 2012*, miercuri, 13 iunie, pe scena în aer liber de lângă *Teatrul de Comedie*, cu spectacolul de statui vivante *O scrisoare pierdută*, după I.L. Caragiale, la care scenariul și regia artistică au fost semnate de directorul *Teatrului Masca*, Mihai Mălaimare, scenografia a aparținut lui Sergiu Chihai, muzica lui Răzvan Diaconu, iar regia tehnică lui Mihai Ceafalău. Distribuția a cuprins pe George Pupăză - *Ștefan Tipătescu*, Sebastian Ghiță - *Zaharia Trahanache*, Iulia Dumitru - *Zoe Trahanache*, Mădălin Mladinovic, - *Farfuridi*, Alexandru Floroiu - *Brânzovenescu*, George Ivu - *Ionescu, Popescu* - Bogdan Angelescu, Mihai Hurdac - *Pristanda*, Eugen Fetescu - *Cetățeanul turmentat*, Antonio Mincă - *Agamiță Dandanache*, Andrei Drăgulescu - *Popa Pripici*, Răzvan Teodorescu - *Cațavencu*, și Aurel Sorin Sandu - *Fotograf*.

Pe scenă sau în sală, pe trotuare sau la mese, în picioare sau șezând, bucureștenii „get be get” sau în trecere sunt umbre, dar și prezențe, sunt dramatici, dar și comici, sunt... personaje în marele Bal Mascat pe care Caragiale încă îl scrie și îl descrie din ceruri...

În prezența absolvenților, studenților, părinților, cadrelor didactice, precum și a elevilor liceelor din localitate s-a desfășurat festivitatea de absolvire a promoției 2012 a Facultății de Contabilitate și Finanțe Câmpulung Muscel. Le dorim succes în viață!

Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice

Perspective actuale în comunicare și mass-media

Joi, 14 iunie 2012, la Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice, a avut loc sesiunea științifică a cadrelor didactice, cu tema *Perspective actuale în comunicare și mass-media*. O sesiune științifică moderată de prof. univ. dr. Lucian Chișu, la care au participat și au prezentat lucrări: prof. univ. dr. Nicolae Georgescu - *Principii de editare a poeziei antume eminesciene* și *De la caricatură la monument. Imaginea publică a politicienilor români de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, între caricatura de presă și influențe ale comunicării mediatică asupra codului lingvistic și Mass-media – un concept în plină expansiune*, prof. univ. dr. Ioan Roșca - *Importanța valorilor sociale în comunicarea mediatică și Particularități ale comunicării politice cu presa și cu publicul în campaniile electorale*, conf. univ. dr. Pamfil Nichițelea - *Puterea politică și violența socială*

și *Imagine și identitate în contextul globalizării*, conf. univ. dr. Aurel Cazacu - *Rhodianismul la Cicero și Educația elocinței la Quintilianus*, lector univ. drd. Ruxandra Coman - *Modalități ale ironiei în presa scrisă actuală și Formatul info-tainment în mass-media din România*, asist. univ. drd. Anița Grigoriu - *Migrația ca modalitate de creștere a șanselor de incluziune socială și Noile trusturi: asaltul asupra dreptului de a alege*, asist. univ. drd. Sonia Cristina Stan - *Valoarea informativă a știrilor de fapt divers și Particularități românești ale faptului divers interbelic*, asist. univ. drd. Cristina Scarlat - *Kitsch-ul – expresie a culturii de masă, Reflectarea activității europarlamentarilor români în presa românească și Rolul liderului în gestionarea conflictelor la nivel organizațional*, asist. univ. drd. Grațian Moldovan - *Etica mass-media, o subspecie a eticii comunicării și Particularități ale procesului comunicării în cazul eticii mass-media*.

Educația în societatea cunoașterii și informatizării

Sala de consiliu a Universității Spiru Haret a găzduit conferința *Educația în societatea cunoașterii și informatizării*, organizată de Institutul Central de Cercetare Științifică din cadrul universității. Suflutul conferinței a fost lector univ. dr. Iulia Gonța. Din comitetul de organizare au mai făcut parte: conf. univ. dr. Ruxandra Vasilescu și conf. univ. dr. Ramona Mihăilă, lector univ. dr. Sebastian Chirimbu, de la Facultatea de Litere, și Cătălin Radu, referent cercetare în cadrul Institutului Central de Cercetare Științifică al USH. Au fost prezentate lucrările: *Învățământul superior la răscruce?!*, conf. univ. dr.

Ruxandra Vasilescu, *Developing creative thinking through computer assisted learning classes* și *Challenges of quality in nowadays educational management*, lector univ. dr. Sebastian Chirimbu, *Funcția de protecție a familiei în societatea actuală*, dr. Vera Ciumeică, prof. la Școala nr. 1, Afumați, și *Metodologia educației în societatea cunoașterii*, lector univ. dr. Iulia Gonța, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic, USH.

Tema este deosebit de interesantă și de actualitate stringentă, nu numai pentru cadrele didactice din învățământul superior, dar și pentru cele din învățământul preuniversitar. Lucrările s-au desfășurat sub forma unei dezbateri deschise, fiecare dintre participanți luând cuvântul și prezentându-și punctul de vedere. La conferință, au mai fost prezenți lector univ. dr. Diana Andreea Mândricel, de la Facultatea de Științe Economice, Universitatea Titu Maiorescu, și prof. Victor Răileanu, de la Grupul Școlar nr. 1 *Dacia*, care, deși nu au avut comunicări, au participat la discuții, subliniind punctele lor de vedere. Fiind o conferință pe tema educației, Biblioteca Pedagogică Națională I.C. Petrescu a fost reprezentată de Tamara Balășev, Elena Balășev și Maria Andreia Fanea, care au subliniat că o bună educație se face și prin apropierea elevilor și studenților de carte.

În finalul dezbaterii, participanții au fost de comun acord ca, pe viitor, la asemenea dezbateri să participe și cadre didactice din învățământul preuniversitar, părinții elevilor și chiar elevi, subiectul fiind unul din cele mai acute din perioada actuală.

Maria Andreia FANEA

Meritele și limitele actualelor sisteme de clasificare și ierarhizare ale universităților

(Urmare din pag.1)

Se pare că și în acest domeniu, ca și în toate celelalte ale vieții noastre, comune și individuale, este necesar să reflectăm serios asupra valorii și limitelor acestei „obsesii”, a clasificărilor globale ale universităților, care „fascinează” pe toți actorii implicați în domeniul învățământului superior, de la politicieni, lideri universitari, studenți, lideri ai afacerilor, media, opinia publică și întreaga cohortă de susținători ai educației terțiare la nivel internațional, național, sau/și, regional. Dincolo de simplitatea și popularitatea lor, aceste clasificări nu sunt infailibile, înainte de orice pentru că ele utilizează un număr din ce în ce mai mare de indicatori diferiți, aceștia fiind evaluați diferit, în funcție de prioritățile sau judecățile de valoare ale producătorilor lor. Apoi, datorită faptului că obiectivele și sensurile lor depășesc obiectivul inițial, de informare a viitorilor studenți și a părinților lor,

deplasându-se spre zona politică, economico-socială și de afaceri, extinzându-se la zona de interes macrosocial, guvernamental, al societății civile, al oamenilor de afaceri, opiniei publice și mass-mediei. Sub acest raport este interesant și important de analizat diferența dintre clasificările globale și cele naționale: primele iau, de obicei, în considerare un mare număr de dimensiuni de semnificație, mai ales internațională, în timp ce ultimele utilizează dimensiuni și indicatori mai înguști, specifici sistemelor naționale de învățământ. Pe acest teren, apar diferențele dintre evaluările și clasificările naționale și cele internaționale, ceea ce este firesc, pentru că nu toate datele luate în considerare au semnificație internațională, dar, au și pot avea unele naționale considerabile, cu condiția ca toți cei implicați în aceste evaluări, de la niveluri superioare, societatea, până la cei implicați în realizarea lor, să „gândească” și să acționeze în același sens, concordant, nu

contradictoriu, și nu consensual, de complezență și, evident, nerealist și neproductiv.

Care sunt rațiunile pentru care popularitatea și chiar obsesia clasificărilor și ierarhizărilor universităților au devenit o realitate evidentă astăzi? Realitățile majore ale situației și evoluției societăților contemporane sunt în măsură să explice asemenea evoluții. Una dintre acestea o reprezintă locul și rolul cunoașterii științifice și dezvoltării tehnologice, care, în mod firesc, sunt tratate ca fundamente ale dezvoltării economice și sociale și, în același timp, ca fundamente ale puterii, în principal, dar nu numai politice. Din această perspectivă, și astăzi, universitățile sunt considerate ca instituții fundamentale ale creării noii cunoașteri științifice, ale diseminării acesteia și, deci, ca domenii ale vieții sociale, care merită să fie susținute și promovate în consecință. De aici derivă o altă realitate fundamentală, situată pe prim plan: participarea țărilor la „lumea științei” și

dezvoltării tehnologice depinde de capacitatea și abilitatea țărilor de a forma, dar și de a atrage și reține talente. Este ceea ce e cunoscut mai demult, concretizat și practicat ca „brainstorming”. Acesta este terenul pe care, astăzi, guvernele și factorii de conducere din întreaga lume și-au elaborat și practică politici sistematice de atragere a celor mai talentați studenți și imigranți, în toate domeniile cercetării științifice, cu precădere în cele ale științelor pozitive și ale tehnologiei. Acestea se completează cu dimensiunile economice ale lumii contemporane, în sensul că învățământul superior și „produsele” sale constituie o componentă esențială a dezvoltării economice, ceea ce face ca preocupările pentru calitatea unităților individuale de învățământ superior, ca și a sistemelor acestuia în ansamblul lor - cu toate componentele lor, calitatea predării și învățării, a „produselor” lor, specialiștii pe care îi oferă pieței etc - să devină o preocupare de prim interes pentru toți factorii

interesați. Nu în ultimul rând, studenții și părinții lor au devenit astăzi din ce în ce mai conștienți de importanța corelării cât mai valabile a calificărilor lor cu oportunitățile profesionale pe care le oferă sistemele economice și cu avantajele economico-financiare ale acestora. Și, de aceea devin din ce în ce mai atenți la ofertele pe care sistemele de învățământ superior le fac. În acest mediu socio-economic general, clasificările și ierarhizările învățământului superior apar ca mijloace de satisfacere a cererii publice de informare și transparentă, pe care instituțiile de învățământ și organismele administrative de stat nu le pot oferi ele însele, întrucât ele sunt considerate ca instrumente independente de evaluare, atât a sistemelor de învățământ superior, cât și a instituțiilor individuale ale acestuia, având, în același timp, și avantajul de a apărea ca fiind simple și modalități ușoare de a măsura și compara performanțele și productivitatea învățământului superior.

Reprezentanța Comisiei Europene și Biroul de Informare al Parlamentului European în România lansează o nouă ediție a concursului

Reporter European

În acest an, jurnaliștii sunt invitați să înscrie în competiție anchete și reportaje cu privire la una dintre cele trei teme ale concursului: *impactul fondurilor europene în România, reforma politiciei*

agricole comune și Anul European al Îmbătrânirii Active și Solidarității între Generații. Materialele pot fi înscrise în cadrul celor trei secțiuni - presă audio, presă video și presă scrisă și online.

Cele mai bune două materiale jurnalistice vor fi premiate la fiecare secțiune cu câte o tabletă iPad 2, indiferent de tema tratată. Un premiu special va fi acordat celui mai în vârstă jurnalist care va înscrie în concurs cel puțin un material și care are peste 60 de ani.

De asemenea, câștigătorilor li se va oferi oportunitatea să efectueze o vizită în statele membre sau la instituțiile UE pentru întâlniri sau interviuri cu oficiali ai Comisiei Europene, membri ai Parlamentului European, reprezentanți ai autorităților naționale sau colegi din mass-media.

Organizatorii concursului pun la dispoziția bloggerilor o categorie specială, intitulată sugestiv „Blogger European”. Cele mai reușite trei materiale postate pe bloguri vor fi premiate cu câte o tabletă iPad 2, cu condiția ca acestea să vizeze una dintre cele trei teme generale ale concursului.

Un juriu mixt, format din specialiști mass-media, bloggeri și reprezentanți ai instituțiilor europene din România, va juriza întregul concurs „Reporter European”, inclusiv componenta dedicată bloggerilor. Printre criteriile de selecție care vor sta la baza jurizării, se numără: relevanța materialului pentru tema propusă, acuratețea informației, originalitatea perspectivei din care e tratat subiectul și capacitatea temei alese de a genera dezbateri publice.

Pot fi înscrise în concurs materiale publicate sau difuzate în perioada 1 ianuarie - 1 noiembrie 2012, iar termenul limită pentru trimiterea acestora este 1 noiembrie 2012.

Ziua Comunicării Interculturale

În contextul actual, în care comunicarea interculturala este un instrument valoros de accelerare a rezultatelor de business, este important să fii conștient de provocările pe care acest tip de comunicare le poate genera și să faci un efort pentru a veni în întâmpinarea lor. Iată de ce, *Business-Edu* organizează, pe 19 iunie, la *Grand Cafe Van Gogh*, un seminar special, dedicat comunicării interculturale: *Cross Cultural Communication Day*.

Participanții vor primi, în cursul unui seminar de o jumătate de zi, cunoștințe teoretice, sfaturi și exemple de bune practici, de la profesioniști cu experiență în medii multiculturale.

Cum să faci rost de bani ca să studiezi în Europa?

Fie că ești proaspăt absolvent al examenului de Bacalaureat sau student în an terminal sau nu, cu siguranță că ți-ai dorit măcar o dată în viață să pleci să studiezi în țări ca Franța, Marea Britanie, Italia, Spania sau Elveția. Sunt tot felul de burse, dar, cum știi și tu, numărul celor care solicită este mult prea mare pe lângă bursele acordate prin *Erasmus*, așa că te întrebi ce alternative mai ai.

Dacă nu ai unchi, mătuși sau părinți cu cifre de afaceri de zeci de mii de euro, îți mai rămâne o șansă. Onlinestudent a găsit, pe net, *International Student Loan Center*, care „s-a inventat” tocmai pentru a-i ajuta pe tinerii care vor să studieze în Europa.

Singura condiție, înainte de a intra pe site, este să știi limba engleză. Vei găsi diferite tipuri de module, pe care le poți selecta pentru studiu, de exemplu: *Undergraduate Student*, *Graduate/Professional Student* or *Parent of Undergraduate Student*, ultima fiind cea mai potrivită pentru un tânăr ambițios și deschis spre marketing.

După ce ai găsit modulul pe care îl dorești, vei găsi rubrica *Amount of loan*, unde o să scrii suma de bani care îți lipsește din pușculiță. De aici, lucrurile devin și mai simple. Odată suma trecută, vei putea genera automat evoluția contului tău și vei putea afla costul total al împrumutului, rata lunară, data scadenței primei rate și chiar numărul de rate până la lichidarea contului.

Pentru a putea obține banii pe care îi dorești ca să poți studia în țara în care ai visat, trebuie să îndeplinești anumite cerințe simple: în primul rând, trebuie să ai peste 18 ani și să dovedești că ai un venit stabil și legal; să nu ai rate neachitate, facturi de mobil neplătite sau orice altă formă de credit restantă; să fii cetățean cu domiciliul stabil în România.

Odată îndeplinite regulile de mai sus, mai ai nevoie de următoarele acte: copie după buletin sau carte de identitate, diploma de licență sau de BAC, copie după cartea sau contractul de muncă, scrisoarea de acceptare de la instituția de învățământ unde ai aplicat și declarația financiară. Succes!

(Urmare din pag.1)

Un alt tip de adevăr, pe care îl putem numi explicativ, este acela al articolelor care își propun să explice un eveniment fizic sau social. În cazul explicării unor fenomene fizice, cum ar fi un cutremur, un uragan, o erupție solară etc., jurnaliștii apelează la explicațiile date de specialiști, ei înșiși, jurnaliștii, nefiind obligați să cunoască diferitele științe ale naturii. În schimb, în ce privește evenimentele sociale, jurnaliștii sunt cei care încearcă să le descifreze cauzele și, deci, sunt cei care au datoria să posede cunoștințe științifice despre societate, pentru că întâmplările sociale constituie obiectul activității lor de zi cu zi. Adevărul jurnalist explicativ poate fi deformat în mult mai mare măsură decât adevărul informativ din multiple motive, printre care, deloc de neglijat, este și acela al unei insuficiente cunoașteri a conexiunii evenimentelor sociale. De exemplu, un fenomen politic, cum ar fi ascensiunea unui partid politic cu o platformă precară, dar populistă, poate fi explicat unilateral, numai prin seducția promisiunilor la o anumită parte a populației, dar cauzele fenomenului sunt multiple: economice, sociale, politice, psihologice etc. De aici rezultă și necesitatea unor discipline cum sunt economia, politologia, antropologia filosofică, axiologia și, în genere, filosofia socială pentru formarea unor viitori jurnaliști de valoare, iar nu a unor simpli culegători de știri.

Cu trecerea de la articolele explicative la comentarii părăsim, de fapt, teritoriul adevărului jurnalist, deoarece comentariile includ aprecierile jurnalistului, care nu pot fi puse sub semnul adevărului sau falsului, ci pot fi caracterizate doar ca realiste sau nerealiste, argumentate sau neargumentate etc.

- România are puțini absolvenți de studii superioare (20,4%)
- La polul opus se află Irlanda, cu o rată de 49,4%

13 state membre au o rată de absolvire de studii superioare care depășește ținta de 40% propusă de Uniunea Europeană. Printre țările cu un nivel redus de absolvire, Slovenia (37,9%), Letonia (35,7%), Ungaria (28,1%), Portugalia (26,1%), Republica Ceha (23,8%) și România (20,4%) au înregistrat toate o creștere anuală de două puncte procentuale a acestui nivel. Grecia (28,9%), Austria (23,8%) și Italia (20,3%) au cunoscut creșteri de doar o jumătate de punct procentual sau chiar mai mici, iar Bulgaria (27,3%) și Malta (21,1%) au înregistrat chiar o scădere a ratei

de absolvire a învățământului superior. În aceeași perioadă, Polonia (36,9%), Germania (30,7%) și Slovacia (23,4%) au cunoscut ușoare creșteri ale acestor procente. Statele care au o rată de peste 40% se numără: Irlanda (49,4%), Luxemburg (48,2%), Suedia (47,5%), Finlanda (46,0%), Cipru (45,8%), Regatul Unit (45,8%), Lituania (45,4%), Franța (43,4%), Belgia (42,6%), Danemarca (42,2%), Țările de Jos (41,1%), Spania (40,6%) și Estonia (40,3%). În ceea ce privește abandonul școlar timpuriu, definit ca procentajul de tineri între 18 și

Importanța valorilor sociale în comunicarea mediatică

Valorile morale și cele politice sunt promovate de presă în virtutea funcției ei cultural-educative. Funcția moral-educativă a presei din țara noastră s-a diminuat considerabil după 1990, dar, chiar și din acest motiv, ea se cere a fi revigorată, pentru a nu mai vorbi de importanța ei în condițiile debusolării morale și deteriorării valorilor morale la nivelul întregii societăți. Valori morale cum sunt îndatoririle familiale, îndatoririle profesionale, datoria lucrului bine făcut, corectitudinea în relațiile de tip capitalist, colegialitatea, prietenia, sentimentul solidarității naționale ar trebui reabilitate în interesul întregii comunități nu numai cu ajutorul familiei, al școlii, al altor instituții educative, ci și prin intermediul unei prese pe deplin responsabile. Desigur, jurnalistul trebuie să se ferească de a conferi informațiilor și relațiilor sale un caracter moralizator, de a se institui el înșiși într-un moralist sau un etician. Dar jurnaliștii au modalitățile lor specifice de a exprima atitudini și opinii morale, în funcție de un gen jurnalistic sau altul.

În cel mai scurt gen publicistic, informația, pentru a nu ne referi și la cele mai dezvoltate, un anumit cotidian poate să promoveze o atitudine morală prin chiar conținutul informațiilor pe care le selectează. Dacă va oferi, mai ales pe prima pagină, numai știri negative, despre violențe, violuri, prostituție, jafuri, tâlhării, crime, va lăsa cititorului impresia că în țara sa nu se mai întâmplă nimic bun și demn de semnalat. Or, dacă ziarul va doza în mod judicios știrile negative cu cele pozitive va oferi o imagine mai veridică, mai realistă asupra stării morale a membrilor societății. În plus, dacă nu sunt publicate excesiv sau exclusiv, știrile negative pot avea un efect moral cu adevărat benefic, acela de a-i face pe oameni atenți asupra pericolelor care îi pot pândi, iar nu de a induce stări de panică și sentimentul că organismul social este viciat în mod iremediabil. În plus, chiar și în simplele informații despre faptele antisociale, jurnalistul poate să-și exprime cât se poate de succint o atitudine de dezaprobare, fie prin titlul dat știrii sale, fie și printr-un singur substantiv, adjectiv, verb sau adverb. De exemplu, în cazul unei crime cu autor cunoscut, el poate folosi foarte bine substantivul *făptuitorul* (sau, eventual, prezumtivul făptuitor), iar nu *cetățeanul* (denumire care trimite la persoană ca membru al statului, iar nu al societății civile), sau verbul *a comis* în loc de *a făcut* (ca să nu mai menționăm, *a săvârșit*, căci săvârșirea nu poate fi decât a unei fapte bune), sau, pe lângă cuvântul crimă, adjectivul *abominabilă* etc.

Un alt mijloc, prin care jurnalistul poate să inspire cititorului o atitudine civilizată și rațională, sau, dimpotrivă, necivilizată și violentă, îl reprezintă propriul său limbaj, care poate fi unul urban și elegant, sau, respectiv, de cartier marginal și agresiv. Diferite expresii

argotice, ca și suficiența, superioritatea și aroganța, afișate de către unii televizoriști, nu concordă câtuși de puțin cu funcția moral-educativă a presei. Datorită proliferării violenței din viață în paginile ziarelor sau în programele de televiziune, de unde se răsfărâge, din nou, în viață, deci datorită impactului moral al violenței în mass-media, credem că o lucrare de analiză a violenței în presă, fie și o lucrare de licență, trebuie să se aplece neapărat și asupra semnificației social-morale a fenomenului și să nu se limiteze la aspecte formale, cum ar fi tipurile de violență prezentate, formele de prezentare etc., chiar dacă, didactic, se poate opera o asemenea dihotomie, iar analiza formală poate fi, la rândul ei, semnificativă.

Despre sfera vieții politice, menționăm că principalele valori pozitive sunt puterea publică și libertatea, iar cele opuse acestora sunt puterea despotică sau dictatorială și servitutea. Valorile politice pozitive nu se pot realiza decât într-un stat democratic, printr-o serie de alte valori cum sunt democrația, ordinea, autoritatea, organizarea vieții politice și sociale, precum și cele privind relațiile dintre stat și partide, dintre partide și cetățeni, îndatoririle și libertățile cetățenești.

Precum se știe, valorile politice democratice sunt congruente cu valorile morale întrucât vizează, ca și acestea, binele tuturor. Totodată, valorile politice, fie și democratice, pot urmări și interese de grup, iar în măsura în care interesele grupului sunt contrapuse celor comunitare, dar exprimate deghizat sub forma grijii față de interesul național, democrația se degradează în demagogie, iar politica în politicianism. În condițiile în care se petrec derapaje de la democrație, jurnalistul responsabil are datoria de a le prezenta și de a se situa de partea năzuințelor generale.

Pentru jurnalist, apărarea valorilor democratice și a libertăților cetățenești necesită, pe de o parte, capacitatea sa de a se situa deasupra oricărui partizanat politic. Pe de altă parte, libertatea sa de opinie și exprimare în favoarea comunității poate fi împiedicată în condițiile în care conducerea ziarului la care lucrează impune angajaților săi o anumită orientare politică exclusivistă, cum ar fi o atitudine exclusiv progubernamentală, sau, dimpotrivă, antigubernamentală, indiferent de conținutul hotărârilor de guvern. De aceea, pentru a reuși să evite compromisurile și să-și afirme propria opinie în concordanță cu cerințele sociale, ziaristul are nevoie nu numai de o viziune mai cuprinzătoare, ci și de o probitate profesională ireproșabilă și, nu mai puțin, de caracter.

Cât privește celelalte valori spirituale, valorile artistice, filosofice, religioase, credem că presa din țara noastră este datoare să contribuie în mai mare măsură și la mediatizarea acestora.

Învățământul în Europa

Învățământul superior reprezintă un motor puternic al creșterii economice și deschide căi către un nivel de trai mai bun și șanse pentru oameni. De asemenea, este cea mai bună asigurare împotriva șomajului.

Androulla VASSILIOU, comisarul european pentru educație, cultură, multilingvism și tineret

24 de ani care dețin cel mult calificări de nivel gimnazial și nu mai participă la nicio formă de învățământ sau formare, 11 state membre au depășit referința de 10%: Slovenia (4,2%), Republica Cehă (4,9%), Slovacia (5,0%), Polonia (5,6%), Luxemburg (6,2%), Suedia (6,6%), Lituania (7,9%), Austria (8,3%), Țările de Jos (9,1%), Danemarca (9,6%) și Finlanda (9,8%).

România înregistrează o rată a abandonului școlar de 17,5%, în scădere față de 2010 când se înregistra o rată de 22,9%. În schimb, Malta (33,5%), Spania (26,5%) și Portugalia (23,2%) au cele mai mari rate de abandon școlar, dar au înregistrat progrese semnificative în ultimii ani. Alte state membre care au reușit să reducă abandonul școlar timpuriu sunt Cipru (11,2%), Letonia (11,8%) și Bulgaria (12,8%). (eurActiv.ro)

Să ne cunoaștem profesorii

Există, în lumea universitară, personalități de excepție, recunoscute ca atare datorită aplecării lor constante asupra unui domeniu pe care îl „slefuiesc” până la atingerea perfecțiunii. Lumea criticii și a istoriei literare din România cuprinde, în acest sens, multe nume de rezonanță. În ultima vreme, acestora li se adaugă, tot mai pregnant, încă unul: Ramona Mihăilă.

Conferențiar universitar doctor la Catedra de Limbi Germanice, Slave și Orientale a Facultății de Litere de la Universitatea Spiru Haret, doamna Ramona Mihăilă și-a început demersul de evidențiere a personajului feminin în literatura secolului al XIX-lea încă din timpul facultății, activitatea sa concretizându-se cu lucrarea de licență în Filologie, (Universitatea din București, iunie 1995), intitulată *Factori modelatori în construcția personajului feminin în literatura secolului al XIX-lea*. A urmat susținerea Masteratului (la aceeași Facultate de Filologie a Universității din București, iunie, 1997), cu dizertația: *Construcția identității feminine în literatura secolului al XIX-lea* și, firește, încoronarea acestor preocupări, cu obținerea Doctoratului în filologie, distincția *cum laude*, la aceeași universitate (februarie 2007), cu lucrarea

Conf. univ. dr. Ramona Mihăilă și personajele feminine din proza secolului al XIX-lea

Construcția identității personajului feminin în proza secolului al XIX-lea.

Este o realitate faptul că, printre studenții Facultății de Limbi și Literaturi Străine, Universitatea Spiru Haret, numele conf. univ. dr. Ramona Mihăilă circula cu admirație și respect. Mărturie în acest sens stau cursurile și seminariile sale, dedicate „Literaturii engleze și americane (secolul al XVIII-lea și al XIX-lea)”. La fel, cursurile opționale susținute de domnia sa, dedicate „Construcției personajului feminin în proza secolului al XIX-lea” sau „Rolurilor feminine în proza scriitoarelor americane din secolul al XIX-lea”, ca și „Cursul practic de Limba Engleză”.

Ca o recunoaștere a expertizei sale în domeniu, conf. univ. dr. Ramona Mihăilă a fost aleasă membru în Proiectul internațional: *Women Writers in History - Toward a New Understanding of European Literary Culture* (Scriitoare femei de-a lungul istoriei – O nouă perspectivă a culturii literare europene), care se desfășoară între anii 2009-2013, proiect câștigat prin competiție și aprobat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și de Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, derulat în rețeaua internațională COST (European Cooperation in the field of Scientific and Technical Research). Acestuia i se adaugă numeroase alte proiecte de cercetare interne și internaționale, precum *Studii de gen și roluri de gen în Austria și România. O cercetare contrastivă a surselor literar-mediatice* (2008-2011), proiect bilateral între Universitatea Spiru Haret și Universitatea din Viena, câștigat prin competiție la Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și la Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, sau proiectul *Program Operațional Dezvoltarea Capacității Administrative - DMI 1.3 Îmbunătățirea eficacității organizaționale, Operațiunea: Module de*

pregătire în domenii ca achizițiile publice, ECDL, limbi străine, dezvoltarea de proiecte, licitarea și managementul proiectelor. Activitatea de cercetare a conf. univ. dr. Ramona Mihăilă se concretizează în numeroase lucrări publicate sau în curs de publicare, cum sunt: *Construcția personajului feminin în proza secolului al XIX-lea*, 2008, *Narrative Strategies in the Nineteenth-Century British and American Novel*, 2009, Editura Fundației României de Măine, *Representations of Women's Roles in Romanian and American Women's Writing (1865-1920)*, Editura Addleton Academic Publishers, New York, 2010, în numeroase manuale universitare publicate în edituri recunoscute CNCIS, la care este autor, coautor sau editor: *Current Issues. Expanding Communication in English*, 2006, și 2008 (autor), *Communication Matters in Media and Cultural Studies* (coautor cu Sanda Marcoci), 2009 *Introspective Debates* (coautor cu Ana Munteanu, Sanda Marcoci), 2009, Emilia Bondrea, Ramona Mihăilă, *Aspecte ale civilizațiilor europene*, București, Editura Fundației României de Măine, 2009, (co-editor), Ruxandra Teodorescu, Ramona Mihăilă, *Gender Studies: The Woman Inside and Outside the Box*, Editura Printech, 2010, (co-editor). Acestora li se adaugă numeroase articole și studii publicate în reviste de specialitate, la edituri din străinătate, în reviste indexate în baze de date internaționale (BDI), studii și recenzii în reviste culturale, traduceri.

Personalitate complexă, energică și mereu prezentă în activități legate de preocupările sale, conf. univ. dr. Ramona Mihăilă a fost și este implicată în multiple activități organizatorice pe plan intern și internațional.

Gabriel NĂSTASE

EMINESCU OMUL DEPLIN AL CULTURII ROMÂNE

● sesiune omagială, ediția a II-a, 15 iunie 2012, organizată de *Academia Oamenilor de Știință din România*, secția *Filosofie, Teologie, Psihologie și Jurnalism*

Cunoscutul eminescolog prof. univ. dr. Nicolae Georgescu, cadru didactic al Facultății de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice, din cadrul Universității Spiru Haret, și membru asociat al Academiei Oamenilor de Știință din România-AOȘR, a participat vineri, 15 iunie, la sesiunea omagială „EMINESCU, OMUL DEPLIN AL CULTURII ROMÂNE”.

Evenimentul, organizat de Secția de *Filosofie, Teologie, Psihologie și Jurnalism* a AOȘR, a comemorat 123 de ani de la moartea poetului Mihai Eminescu. Au participat cu intervenții • prof. univ. dr. gen. (r.) Vasile Căndea, președintele Academiei Oamenilor de Știință din România, *Cuvânt de deschidere* • academician Alexandru Surdu, președintele Secției de Filosofie, Psihologie, Pedagogie și Teologie a Academiei Române, *Comentarii despre traduceri filosofice eminesciene* • prof. univ. dr. Victor Crăciun, *Drumurile lui Eminescu în Europa* • dr. Victor Mihai Botez, jurnalist, membru asociat AOȘR, *Complementaritatea Eminescu-Creangă în viziunea lui Mircea Vulcănescu* • prof. univ. dr. Angela Felicia Botez, președinta Secției de Filosofie, Teologie, Psihologie și Jurnalism a AOȘR, *Mihai Eminescu între Kant și*

Schopenhauer • Anișoara Henrieta Șerban, membru asociat AOȘR • dr. Dan Riga, membru titular AOȘR • prof. univ. dr. Narcis Zărnescu, redactor șef al revistei *Academica*. Profesorul Nicolae Georgescu a susținut comunicarea științifică: *Principii de editare a poeziei antume eminesciene*.

Cu această ocazie, a fost organizată o expoziție de cărți și volume scrise de Mihai Eminescu, diverse ediții, lucrări ale comentatorilor săi, reviste care au scris despre Mihai Eminescu – „Revista de Filosofie”, „Revue Romaine de Philosophie”, „România Literară”, „Manuscriptum” ș.a., portrete, statui, medalii, timbre, lucrări de artă inspirate de opera lui Mihai Eminescu de: Ștefan Luchian, Camil Ressu, Sabin Bălașa, Ion Vlasiu, Cornel Medrea, Gabriela Manole Adoc, Alexandru Ciucurencu, Ion Jalea, ilustrații la „Luceafărul”, „Sărmanul Dionis” și alte lucrări, fotografii cu manuscrise și traduceri realizate de Mihai Eminescu, fotografii cu extrase din comentarii: George Călinescu, Zoe Dumitrescu Bușu-lenga, Constantin Noica, Lucian Blaga ș.a. Totodată, au fost audiate texte și poezii din opera lui Eminescu, precum și lieder inspirate din poeziile poetului.

București ComicsFest

La prima ediție a *București ComicsFest* (23-24 iunie, Galeria Saint Ink) sunteți invitați la expoziții și ateliere, la sesiuni de autografe și live drawing, lansări de noi titluri; librării: benzi desenate cu romane grafice, manga, reviste cu supereroi și fanzine; expoziții de jucării urbane și figurine, boardgames, animații, fotografie, stickere, graffiti și multe altele, informează organizatorii.

Minimal Complexity

În cadrul proiectelor Institutului Cultural Român participante la Olimpiada culturală de la Londra, între 25 iunie și 3 august, în Central Saint Martins, Granary Building, Vlad Tenu, unul dintre cei mai premiați arhitecți români, expune în cadrul *London Festival of Architecture*, cel mai important festival britanic dedicat arhitecturii și design-ului.

Proiectul face parte din *International Architecture and Design Showcase 2012*, lansat de British Council, și se desfășoară în timpul *London 2012 Festival*.

Vlad Tenu reprezintă România, susținut de ICR Londra. Lucrarea arhitectului român, o sculptură-instalație intitulată *Complexitate minimală*, este creată din 2368 de bucăți de aluminiu tăiate cu laserul.

Festivalul Bucureștii lui Caragiale

Opera Națională București a găzduit Gala de deschidere a primei ediții a festivalului *Bucureștii lui Caragiale*, eveniment organizat cu ocazia centenarului Caragiale, care se desfășoară sub motto-ul *100 de ani - 100 de spectacole - 100 de personalități*.

Spectacolul de deschidere, *Remember Caragiale*, l-a avut ca amfitrion pe maestrul Radu Beligan. Programul spectacolului a cuprins arii din opera *Cațavencii* și un cocktail de melodii susținut de cvartetul *Passione*.

Bucureștii lui Caragiale are loc până pe 20 septembrie în *Centrul Istoric* și în zona *Hala Traian*, publicul având acces liber.

Timp de trei luni, bucureștenii au ocazia să urmărească 100 de manifestări, ce vor reînvia operele lui Caragiale, acestea urmând să fie susținute de un număr de peste 100 de artiști din toate generațiile.

20 iunie, Muzeul Antipa: Voluntar în Insula Paștelui

Trei expediții în trei locuri fascinante: Insulele Galapagos, Deșertul Gobi și Insula Paștelui.

Trei teme de cercetare în trei domenii diverse: biologie, hidrologie și antropologie.

Trei povești: povestea Scaleziei, povestea apelor pierdute din deșert și povestea grădinilor de bolovani.

Miercuri, 20 iunie, ora 18.00, la Muzeul de Istorie Naturală *Grigore Antipa*, are loc lansarea volumului *Voluntar in Insula Pastelui*, de Cella Eftimescu, Editura *Corint*.

Vor vorbi despre natură, voluntariat și organizația *Earthwatch*: Cristian Lascu, redactor-șef *National Geographic* România, și Cella Eftimescu. Prezentarea cărții va fi însoțită de o proiecție de fotografii ale autoarei.

Cetatea Râșnov găzduiește în perioada 18-24 iunie cea de a doua ediție a *Mystery & Thriller Festival*. Festivalul își propune să aducă pasionaților genului o ofertă completă: posibilitatea de a achiziționa ultimele apariții de carte și jocuri pe calculator, de a viziona filme reprezentative pentru gen, de a se bucura de savoare întâlnirilor cu autori, de a participa la jocuri interactive tematice, la work-shop-uri, la dezbateri și conferințe alături de nume de referință. Nu vor lipsi nici concertele susținute de trupe apreciate de public pe scenele din Cetate și din oraș. Și, desigur, Marea Gală, care va încheia festivalul. De luni, 18 iunie a.c. până pe 23 iunie a.c. vor avea loc, în medie, câte două ateliere pe zi, temele abordate fiind: alegerea subiectului și a personajelor, planificarea acțiunii, dialogul, teme celebre, scenaristică, manipulare, media, ghid editorial, sfaturi practice pentru tinerii autori, plotul istoric, despre serviciile secrete la noi și în lume, filme celebre realizate după romane celebre, istorie și crime fiction, medicină legală, arme albe și arme de foc etc. Conferențiar, care vor susține aceste ateliere, sunt specialiști cu multă experiență în domeniu, printre ei numărându-se George Arion, Bogdan Ficeac, Monica Ramirez, Bogdan Hrib, Tony Mott, Daniel David, Mireille Radoi, Lucia Verona, Oana Mujea, Razvan Dolea și Octavian Buda. În fiecare zi vor avea loc proiecții de film și discuții pe diferite teme.

Invitațiile Doamnei Lectura

O nouă publicație Revista de Povestiri

Aristotel BUNESCU

În rândurile următoare, vă semnalez existența unei noi publicații. Este vorba despre *Revista de Povestiri*, cu apariție lunară, mai puțin în august și ianuarie.

Țin în mână numărul 2, cu 46 de pagini interesante. Mascota revistei este Motanul Mov *Motanov*, care devine încet, încet, o prezență din ce în ce mai cunoscută. Scopul declarat al revistei este să încurajeze literatura prietenoasă, să stimuleze scrisul, punând la dispoziție spațiu pentru textele primite de la cititori. Am urmărit cu atenție primele numere și am văzut că *Motanov* a reușit să apropie de mustățile sale fermecate, alături de nume

Scriitorul Florin Iaru și editorul Simina Diaconu la lansarea unui nou număr din *Revista de Povestiri*

noi în tărâmul scrisului, și persoane cu greutate în domeniu. Remarc aici prestația de calitate a editorului Simina Diaconu, precum și atuurile echipei sale foarte tinere.

Revista și-a propus și a reușit să devină, în foarte scurt timp, un spațiu al imaginației, al talentului literar deschis spre interacțiune, spre joc. În afară de povestiri, sunt cultivate aici, cu succes evident, poemele ori incursiunile rodnice în lumea artelor vizuale. Sunt de urmărit și intențiile lui *Motanov*: revista în format CD audio pentru nevăzătorii (trimestrial), revista în limbile engleză și franceză, întâlniri de scris-viteză – *literatura flash*, revistă trimestrială pentru copii – *Prietenul imaginat*.

Fie că preferați varianta tipărită, fie că optați pe o răsfoire rapidă pe internet, la adresa <http://www.revistadepovestiri.ro> veți găsi, în mod sigur, lucruri interesante pe parcursul aventurilor Motanul Mov *Motanov*.

Fiind vorba despre neamul pisicesc, vă mărturisesc marea mea sensibilitate de aici. Explicația este simplă, am avut și eu un pisoi, care a rămas în memoria mea. Numele lui celebru era Deinodo Coniudo Mpiraniudo Șeicartodiudo Heitoche Heiganoche Haritomombeto Haritonicometo Icigorico Tigorico Tietterabecuni Nacabecuni Aeosu Cheosu Meosu Usone Hihigene Oisuclean. Pe scurt, Tigorico. Vă urez lectură plăcută!

Recunoașterea și promovarea activităților de voluntariat transfrontaliere în Uniunea Europeană

Parlamentul European a discutat și a adoptat luni, 11 iunie 2012, Raportul referitor la *recunoașterea și promovarea activităților de voluntariat transfrontaliere în UE*.

În expunerea de motive a documentului se spune:

Anul european al activităților de voluntariat care promovează cetățenia activă (2011) - un an plin de inițiative, în care voluntari din toată Europa au fost implicați în activități de promovare, informare și sensibilizare - tocmai s-a încheiat, predând ștafeta anului 2012 – **Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității dintre generații**. Acesta va constitui o altă ocazie majoră de a reflecta asupra importanței activității de voluntariat în viața de zi cu zi și de a oferi persoanelor în vârstă posibilitatea de a-și aduce contribuția la dezvoltarea unitară a comunității.

În urma numeroaselor inițiative și dezbateri, care s-au desfășurat în 2011, a fost evidențiat faptul că activitățile de voluntariat constituie un instrument care ajută persoanele și asociațiile să facă față necesităților și problemelor general umane, sociale, intergeneraționale sau celor legate de mediu.

A fost evidențiat faptul că voluntariatul constituie o formă de exprimare a cetățeniei active în toate sferele vieții sociale, precum și că această activitate este esențială pentru dezvoltarea valorilor democratice, a demnității umane, a egalității și a subsidiarității.

Voluntariatul își asumă în mod discret rolul de catalizator al schimbărilor sociale și de instrument indispensabil pentru încurajarea sprijinului activ al societății.

Conform statisticilor, există un „corp” de 100 de milioane de cetățeni europeni implicați în diverse activități de voluntariat, capabili să contribuie la producerea a 5 % din PIB-ul european. 80 % dintre cetățeni consideră voluntariatul ca o componentă importantă a vieții democratice și ca un mijloc important de participare a fiecărui individ la viața societății.

Voluntariatul este o sursă nepuizabilă de învățare informală și de dezvoltare personală. Voluntariatul transfrontalier, în special, constituie o oportunitate de îmbogățire interculturală pentru tinerii cetățeni europeni.

Evenimentele sportive importante implică un număr tot mai mare de țări europene în organizarea comună a acestora, cu participarea a mii de voluntari care provin din diferite state membre.

Din păcate, și dezastrul natural și de mediu, care afectează Europa, au deseori consecințe în mai multe state membre simultan și implică voluntari din fiecare parte a Europei, care își oferă ajutorul, mâna de lucru și solidaritatea. Pe lângă dificultățile cauzate de dezastrul natural, ei se confruntă și cu probleme cauzate de bariere lingvistice și birocratice, acestea din urmă putând fi reduse prin politici europene de sprijin adecvate.

Este în continuare necesar să se facă o distincție netă și clară între valoarea activităților de voluntariat, care nu au contra-parte financiară, și activitățile lucrative. Se impune, de asemenea, sublinierea rolului voluntariatului, în UE și în afara UE, în promovarea principiilor identității și valorilor comune europene, cum ar fi solidaritatea și coeziunea socială.

Datorită vizibilității dobândite prin intermediul *Anului european al voluntariatului*, este oportună concentrarea asupra unor măsuri specifice pentru a promova activitățile de voluntariat, cum ar fi ideea creării unui portal UE centralizat al voluntariatului, cu o secțiune specială dedicată voluntariatului transfrontalier, înființarea unui „Corp voluntar european de ajutor umanitar” și crearea unui „pașaport european al competențelor”.

Corpul voluntar european de ajutor umanitar se va ocupa cu selecția, formarea și trimiterea de voluntari pentru a susține organizațiile locale în caz de catastrofe naturale.

Se urmărește, totodată, obiectivul dezvoltării unor sinergii cu organizațiile și structurile existente, pentru a evita suprapunerile și dispersarea resurselor: Corpul va acționa în funcție de cereri și de necesități.

Pașaportul european al competențelor va asigura, pe de altă parte, recunoașterea la nivel transfrontalier a calificărilor profesionale și va permite o atestare a aptitudinilor și a competențelor dobândite prin intermediul voluntariatului.

Pașaportul va reproduce modelul Europass (CV-ul european online), pentru a permite înscrierea competențelor într-un mod transparent și comparabil: Este necesară o mai largă recunoaștere publică a voluntariatului ca experiență utilă pentru tineri, destinată dobândirii de competențe care le vor fi de folos ulterior, de exemplu, în educație și în activitatea profesională.

*

Prin *Rezoluția* adoptată, între altele, Parlamentul European solicită statelor membre, care nu au un cadru juridic clar și adecvat pentru voluntari, să îl creeze și să elaboreze strategii naționale pentru promovarea multiplicării activităților de voluntariat, inclusiv recunoașterea drepturilor voluntarilor, și pentru a asigura calitatea, protecția și accesul egal pentru toți, fără discriminare, în special în ceea ce privește un acces adecvat la servicii medicale și protecție socială; să ia măsuri pentru ca drepturile și responsabilitățile voluntarilor să fie recunoscute și respectate și pentru ca voluntarii

înșiși să le cunoască; sugerează statelor membre, în acest sens, să utilizeze *Carta europeană a drepturilor și responsabilităților voluntarilor*, elaborată de conferința părților interesate cu ocazia celei de-a II-a Convenții a tineretului privind activitatea de voluntariat din 2011, ca referință pentru elaborarea politicilor și a legislației naționale în acest domeniu; subliniază că voluntariatul reduce riscul excluderii sociale, fiind deci esențială atragerea într-o astfel de activitate a tuturor grupurilor sociale, în special a persoanelor cu dizabilități; atrage atenția asupra nevoii de a se asigura că voluntariatul devine recunoscut pe scară mai largă și este mai puțin afectat de diverse obstacole; invită statele membre să pună în aplicare dispozițiile Directivei 2004/114/CE a Consiliului privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat, și să simplifice și mai mult procedurile de acordare a vizelor sau chiar să le elimine pentru persoanele care doresc să întreprindă activități de voluntariat, în special în cadrul politicii europene de vecinătate; încurajează statele membre să recunoască avantajele participării în cadrul activităților de voluntariat transfrontaliere care urmăresc să ofere cetățenilor posibilitatea de a-și dezvolta noi competențe, contribuind la capacitatea de inserție profesională și la mobilitatea acestora și consolidând dezvoltarea incluziunii sociale, și să susțină cooperarea dintre organizatorii activităților de voluntariat în țările UE în vederea promovării mobilității voluntarilor de toate vârstele în întreaga Europă, cu obiectivul de a favoriza o îmbogățire interculturală.

Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații

Vă faceți griji cu privire la bătrânețe și vă întrebați care va fi rolul dumneavoastră în societate la vârsta de 60, 70 sau 80 de ani? Societatea apreciază din ce în ce mai mult contribuția pe care o pot aduce persoanele vârstnice. Iată ideea care stă la baza acțiunilor europene: **a îmbătrâni activ** înseamnă a profita de tot ce oferă viața, indiferent de vârstă – la serviciu, acasă sau în cadrul comunității.

Această abordare este benefică nu doar pentru persoana în cauză, ci pentru **întreaga societate**.

2012, **Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații**, își propune să aducă în prim-plan contribuția persoanelor în vârstă la dezvoltarea societății. În acest sens, încurajează factorii de decizie politică și părțile implicate să ia măsuri pentru a favoriza îmbătrânirea activă și pentru a spori solidaritatea dintre generații.

Ce înseamnă să îmbătrânim activ?

Înseamnă să ne păstrăm starea de sănătate și statutul de membri activi, independenți și implicați ai societății, pe măsură ce îmbătrânim. Indiferent de vârstă, putem juca un rol important și beneficia de o mai bună calitate a vieții. Esențial este să reușim să ne valorificăm potențialul. **Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații**, 2012, vizează promovarea îmbătrânirii active în trei domenii:

Ocuparea forței de muncă – speranța de viață crește, la fel ca și vârsta de pensionare. Însă rămâne teama că nu ne vom putea păstra un post sau găsi un altul, înainte de a împlini vârsta la care am avea dreptul la o pensie decentă. Europa trebuie să îmbunătățească perspectivele profesionale ale persoanelor în vârstă.

Participarea la viața societății – pensionarea nu înseamnă lipsă de activitate. Mulți dintre noi avem grijă de cei din jur (cel mai adesea, de părinți, parteneri sau nepoți) ori lucrăm ca voluntari - eforturi prea puțin vizibile, deseori neglijate. Anul european dorește tocmai să pună în valoare astfel de contribuții și să încurajeze autoritățile și societatea să le creeze un cadru mai favorabil.

Traul independent – în general, starea de sănătate se înrăutățește odată cu trecerea anilor, dar nu trebuie să depunem armele. Orice mică modificare a mediului de viață poate reprezenta un ajutor neprețuit pentru persoanele afectate de anumite boli și handicapuri. De aceea, **Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații** își propune să promoveze orice măsuri sau dispoziții care să ne permită să trăim cât mai mult fără să fim dependenți de altcineva.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

56

Silviu ȘERBAN

Deși la Hollywood, la începutul anilor '30, filmul mut era deja catalogat ca un anacronism, doar geniul lui Charles Chaplin reușind să mai străpungă această prejudecată, în Japonia, în aceeași perioadă, producțiile lipsite de sonor coexistau pașnic cu cele sonore, prin capodoperele unei pleiade de regizori, printre care Yasujiro Ozu și Kenji Mizoguchi formau vârfurile. Mare admirator al comediei sociale ale lui Chaplin, Ozu produce prima sa peliculă importantă, *Umarete wa mita keredo* (*M-am născut, dar totuși...*), în 1932, îmbinând, la fel ca în *City Lights*, ce se lăsase ca un an înainte, umorul lejer cu drama profundă, într-un scenariu ce are ca preocupare centrală dialogul dintre generații, contrapunând

Despre miturile copilăriei și destrămarea acestora

regulile ce stăpânesc lumea copiilor celor ce organizează universul adulților. Relațiile de forță ce se stabilesc între copii se dovedesc a avea criterii cu totul diferite decât acelea în funcție de care sunt construite raporturile dintre părinți. Ciocnirea dintre cele două lumi este individualizată de regizor în cadrul familiei Yoshi, proaspăt mutată într-o nouă locuință dintr-o suburbie din Tokyo, acolo unde confruntarea dintre tată, Chichi (Tatsuo Saito), și cei doi fii ai săi, Keiji (Tornio Aoki), opt ani, și Ryoichi (Hideo Sugawara), zece ani, devine „câmpul de bătaie” dintre inocența și idealismul copilăriei, pe de o parte, și pragmatismul adultului, care trebuie să-și întreprindă familia, de cealaltă parte. În ciuda faptului că noii veniți în cartier, Keiji și Ryoichi, nu sunt deloc bine primiți de banda locală de puști, printre care se află și Taro (Seiichi Kato), fiul managerului companiei unde tatăl lor este angajat, domnul Iwasaki (Takeshi Sakamoto), cei doi se impun până la urmă ca lideri. Mai mult, Taro, stărnind invidia printre băieții lui Chichi din pricina felului luxos în care era îmbrăcat, devine obiectul de batjocură al acestora, întinzându-se pe jos de fiecare dată când cei doi executau

un anume semn prin ridicarea brațului. Nu același lucru se petrece și în lumea părinților acestora, unde tatăl lui Keiji și Ryoichi, ca angajat al tatălui lui Toro, este obligat să fie amabil și lingușitor față de acesta. Cruda realitate este descoperită de cei doi frați întâmplător, fiind invitați de Toro la proiecția unor pelicule pe care domnul Iwasaki le prezenta angajaților săi. Vizionarea unui

către părinții săi, se destrămasese într-o clipită, iar golul lăsat în urmă nu avea cu ce să fie umplut. Urmează episodul cel mai semnificativ al filmului, cel în care fiii îi cer socoteală tatălui pentru cele întâmplate. Este momentul în care poveștile copilăriei sunt înlocuite cu realitățile dure ale lumii celor maturi. Ryoichi îi reproșează tatălui că, deși i-a cerut întotdeauna să învețe pentru a

Umarete wa mita keredo (Yasujiro Ozu, 1932)

filmuleț în care tatăl lor se strâmba și făcea pe clovnul spre a-l distra pe șeful său stărnindu-i furia celor doi frați, care părăsesc locuința lui Toro și se întorc deznădăjduiți acasă. Cu ceva zile înainte, între copii avusese loc o dispută stărnită de întrebarea „cine are cel mai important tată”. Cum Keiji și Ryoichi se lăudaseră cu importanța tatălui lor, situația de acum nu făcuse altceva decât să-i umilească în fața celorlalți copii, dar mai ales în fața lui Toro, pentru al cărui părinte tatăl lor nu era decât un bufon. Imaginea tatălui-model, un mit al oricărui copil, care privește

deveni un om important, el nu este un asemenea om, întrucât se umilește în fața tatălui lui Toro. În zadar se explică tatăl, că el nu este decât un simplu angajat al companiei domnului Iwasaki și că astfel câștigă banii cu care își întreține familia. Copiii nu pricep de ce tatăl lor nu poate fi și el manager, cu atât mai mult cu cât ei au reușit să se impună în fața lui Toro. Dintr-o dată, autoritatea tatălui-model se pierde, supunându-i-se imaginea tatălui laș și lipsit de ambiție. Conflictul nu se încheie prea ușor, băieții propunându-și să intre în greva

foamei, refuzând a mai mânca din alimentele cumpărate pe banii primiți de la tatăl lui Toro. Numai că micul dejun de a doua zi arată mult prea bine pentru ca niște copii flămânzi să-i reziste. Totuși, între tată și fii, de acum încolo, discuțiile se poartă de pe picior de egalitate. Odată aflate secretele lumii adulților, universul copilăriei, inocent și idealist, se destramă. Acum, copiii știu că și în cazul în care vor învăța bine, așa cum făcuse și tatăl lor când era elev, există posibilitatea de a nu ajunge oameni importanți. Această trezire a conștiinței mature este redată în

finalul filmului de secvența în care cei doi frați, alături de Toro, își privesc părinții urcând în mașina luxoasă a domnului Iwasaki, în drumul lor către serviciu. Ryoichi îl întreabă pe Toro care tată este mai important, iar acesta din urmă răspunde timorat: *Tatăl tău este mai important*. În clipa imediat următoare însă, un braț ridicat îi „ordonă” băiatului managerului să se întindă pe jos, iar Toro se conformează ascultător. Acum erau chit.

* * *

Cu toate că celălalt titan al cinematografului japonez a anilor '30, Kenji Mizoguchi, debutase ca regizor cu cinci ani înaintea lui Yasujiro Ozu, întâiul său succes vine la un an după prima proiecție a lui *Umarete wa mita keredo*, în 1933, tot cu un film mut, *Taki no Shiraito* (*Firele albe ale cascadei*).

Student, masterand, absolvent – CHIPURI ALE SUCCESULUI

Lavinia Paraschiva Alexandru: *Lindsay Bergstram este, într-un fel, un alt nume al meu!*

După ce urmează Liceul de Artă *Hariclea Darclee* din orașul natal, Brăila, secția pian principal, în perioada 1992 – 2003, și secția canto clasic, în perioada 2003 – 2005, Lavinia – Paraschiva Alexandru devine studentă la Universitatea *Spiru Haret* – Facultatea de Muzică din Brașov, secția canto clasic. În 2005 și 2006 o întâlnim la Universitatea Națională de Muzică - București, secția canto clasic, apoi, la clasa prof. Georgeta Stoleriu, în perioada 2006 – 2009. Urmându-și chemarea vocațională, se înscrie la Universitatea *Spiru Haret* – Facultatea de Arte, *Arte Spectacolului* (Actorie), clasa prof. asoc. dr. Mircea Constantinescu, conf. univ. dr. George Grigore, lector univ. drd. Ioana Visalon, asist. univ. Cristi Toma. În prezent este în anul III, Ciclu I *Bologna*.

În timpul facultății a primit roluri speciale, de compoziție, fiind una dintre studentele meritorii ale Facultății de Arte. Dintre acestea putem enumera: rolul *Joe* din piesa *Fetele din Iowa*, de L. Blessing, *Wendla* din piesa *Deșteptarea Primăverii*, de F.

Wedekind, *Varia* din piesa *Livada de vișini* de A. P. Cehov, *Sonia* din piesa *Livada de vișini* de A. P. Cehov, *Helena* și, *Hermia* din *Visul unei nopți de vară* de W. Shakespeare, *Regan* din *Regele Lear* de W. Shakespeare, *Catarina* din *Îmblânzirea scorpiei* de W. Shakespeare, *Mița Baston* din *D-ale Carnavalului* de I. L. Caragiale. Rolul care pune în pagină cel mai bine calitățile artistice de necontestat ale studentei Lavinia – Paraschiva Alexandru este însă *Lindsay Bergstram* din spectacolul *Niște Fete* de Neil LaBute. Pentru cei care au văzut spectacolul acesta la studioul teatral al Facultății de Arte, respectiv la *Black Box Studio Sud*, din Berceni 24, devine foarte clar faptul că tânăra noastră actriță și-a însușit foarte bine noțiunile de bază ale artei actorului, reușind să-și pună în valoare nu doar talentul de actriță, dar și pe cel de cântăreață. Prin accente muzicale specifice bine plasate în desfășurarea scenică, personajul său capătă greutate și consistență, devenind mai viu decât celelalte. Prin maturitatea interpretării Alexandru Lavinia – Paraschiva creează

situații dramatice care ridică nivelul de așteptare al spectatorului, elementul surpriză devenind sarea și piperul acestui spectacol pe care nu trebuie să îl ratați. Apariția sa primară ascunde o altă latură caracteriologică a personajului ce ne va fi devoalată pe parcurs; ceea ce este ascuns va ieși la iveală atunci când te aștepți mai puțin. Apoi suspansul... Va fi așa cum credem la prima vedere sau misterul va lucra din nou la partea enigmatică a spectacolului? Doar răpindu-vă puțin timp liber și venind la sala de spectacol veți afla. Aici este EA, *Lindsay Bergstram*, cea răzbunătoare, cea senzuală, cea care vrea într-un final o explicație, sau... poate nu mai vrea nimic.

Ana Popescu: *Sunt norocoasă. Am mulți prieteni!*

Cu un aer tineresc de studentă, actrița Ana Popescu pare conectată la o energie inepuizabilă. Este tonică prin prezența sa și vrea să realizeze cât mai multe în viață. Simpatizează stilul polițist, ca o remanentă a unei dorințe din copilărie de a se face polițistă. La început, a încercat studenția la *Facultatea de Chimie*, apoi a studiat designul, dar a urmat teatru și film, în cele din urmă. După ce a absolvit Facultatea de Teatru din cadrul Universității *Spiru Haret*, clasa prof. univ. dr. Sanda Manu, asist. univ. Dana Voicu, Ana Popescu, și-a completat studiile de specialitate în afara țării, în SUA. Am întrebat-o dacă există diferențe mari între profesorii de acolo și cei de aici. Ne diferențiem prin prisma culturii, deci abordării diferite pe toate planurile. În România am studiat la clasa prof. Sanda Manu, asist. Dana Voicu, și este cel mai bun lucru care mi se putea întâmpla. Școala de teatru românească reprezintă baza mea ca actriță. În SUA am studiat detalii, legate de tehnica unui actor cu profesori buni, dar care nu știu dacă mă puteau șlefui ca om și ca actor.

Remarcată în filmul *Bună! Ce faci?*, tânăra actriță Ana Popescu, are un palmares impresionant de apariții în filme realizate de regizori ce au confirmat la nivel internațional. Până la vârsta de 27 de ani, Ana a avut ocazia să lucreze cu regizorul filmului *The Godfather* (Nașul), Francis Ford Coppola, dar și cu Joel Schumacher, a fost interviuată de CBS în America și, cel mai important pentru ea, a studiat actoria, atât în România, cât și la New York. Ana Popescu a pășit pe covorul roșu de la *Monaco Charity Film Festival* (iulie 2011), unde a ridicat două premii pentru filmul *Bună! Ce faci?*. Luată prin surprindere, Ana Popescu a urcat pe scenă pentru a ridica, în numele echipei, *Premiul Special al Juriului*, dar și premiul pentru *Cel mai promițător regizor*, în numele lui Alexandru Maftei. Cu toate acestea, Ana a rămas cu picioarele pe pământ și mulțumește profesoarelor ei, Sanda Manu și Dana Voicu, pentru tot ce a învățat de la ele.

Publicul a remarcat prezența ta din filmul *Bună! Ce faci?*. Cât ai muncit pentru rolul din această primă comedie romantică românească? Nu știu, nu am luat-o ca pe o muncă! Îmi aduc aminte că am căutat ceva elemente care să o definească pe Toni, personajul interpretat de mine. Tot procesul, de la primul casting până la finalul filmărilor, mi s-a părut o viață normală pentru un actor. Trist este când proiectul se termină și sperî să te mai îndrăgostești curînd de alt proiect.

Fiind invitată la Gala *Black Tie Awards* de la *Palm Springs Film Festival* din SUA (iulie 2011),

ai fost pe același covor roșu cu Natalie Portman și Javier Bardem. Care a fost starea care te-a urmărit?

Mi-am dat seama că mama are dreptate și trebuie să ai grijă ce îți dorești că s-ar putea să îți se întâmple! Sunt doi dintre actorii mei preferați, cu aproape un an înainte îi urmăream la televizor la ceremonia de la Oscar și, apoi, iată-mă visînd cu ochii deschiși. Pentru mine, covorul roșu este cel mult un bal frumos al industriei, pe care publicul adoră să îl vadă, însă o sală de spectatori interesați de un film la care ai lucrat este un lucru minunat. Am fost bucuroasă să promovez un film românesc în America! Am mers sub deviza „Made in Romania”, am purtat o creație semnată Claudia Castrase, designer român, și am reprezentat filmul românesc „Bună! Ce faci?”, regia Alexandru Maftei. Actrița Ana Popescu, una dintre cele mai talentate actrițe ale noii generații, a fost invitată special la CBS pentru a discuta despre film și cât de important a fost acest rol pentru ea.

Cum a fost lucrul cu regizorul Francis Ford Coppola? Eram studentă, mă pregăteam pentru un examen important, într-o zi am primit un telefon pentru un rol micuț în filmul lui Francis Ford Coppola, care mă văzuse într-o probă filmată. Ziua de filmare era chiar în ziua marelui examen de la școală, așadar, cu un mic regret, am ales să rămân la școală pentru că era primul examen din anul întâi, semestrul întâi, o treaptă foarte importantă pentru mine ca studentă, știam că îmi va confirma sau infirma alegerea de a deveni actriță. Dar, după examen, am mers pe platou să ne cunoaștem și mi s-a propus să vin peste o săptămână, în ultima zi de filmare. Peste o săptămână am filmat și a fost una dintre cele mai importante zile din viața mea.

Absolventă și a Institutului de Film și Teatru *Lee Strasberg* din New York (unde au învățat și Robert De Niro, Angelina Jolie și Scarlett Johansson), absolventa noastră este un talent cizelat în colectivul nostru de cadre didactice, devotate procesului educațional, o valoare românească marca *Spiru Haret*: actrița ANA POPESCU!

Adina - Elena Tășchină face ceea ce-i place mai mult: joacă teatru

Cine va veni la spectacolul *Combinățiile dorinței (Niște fete)* de Neil LaBute, ce se joacă la Studioul Teatral al *Facultății de Arte* din cadrul Universității *Spiru Haret*, deja cunoscutul *Black Box Studio Sud* din Berceni 24, nu va putea să nu sesizeze o prezență feminină agreabilă și deosebită în persoana Adinei Elena Tășchină, interpreta personajului feminine Sam. Silueta ei înaltă și delicată se desenează pe fundalul camerei de hotel în care are loc acțiunea dramatică a piesei, iar temperamental vulcanic aduce energie și mister. Absolventă a Colegiului Național *Mihail Kogălniceanu* din Galați, promoția 2007, Adina Elena Tășchină a urmat apoi cursurile Facultății de Arte (Secția Actorie) din cadrul Universității *Dunărea de Jos* din Galați, la clasa conf. univ. dr. Mircea Gheorghiu și asist. univ. Florin Toma, promoția 2010. Dorința de cunoaștere a ființei umane în toată complexitatea ei o face să urmeze și cursurile Facultății de Sociologie – Psihologie (specializarea Psihologie), din cadrul Universității *Spiru Haret* din București, promoția 2010. Experiența acumulată se dorea împărtășită, astfel că este și absolventă a modului Departamentului pentru pregătirea personalului didactic. În prezent, este masterandă, anul II, la *Arta Teatrală*, în cadrul Facultății de Arte, Universitatea *Spiru Haret* București, clasa prof. univ. dr. Ștefan Velnicu, lector univ. dr. Florin Grigoraș.

Adina Elena Tășchină este pasionată de muzică și de dans, în toate formele lor cunoscute, precum Tango, Vals lent, Vals

vienez, Salsa, Bachata, Samba, Cha-Cha, Jive, Dansuri populare, Menuet, Pavana, Polka și, de asemenea, dans contemporan. Drumul ei se intersectează cu zona modellingului profesionist, prin participarea la diferite concursuri de miss, prezentări de modă pentru cunoscutul creator Cătălin Botezatu, pentru Ersă și Wanda, în cadrul *Fashion TV Summer Festival 2010*. Participă la evenimentele culturale de amploare. Competiția pentru titlul *Miss Litoral* aduce în fiecare vară pe malul Mării Negre cele mai frumoase fete din țară și care știu că *Fashiontv* le oferă câștigătoarelor, pe lângă numeroase premii, și șansa unei cariere de succes în televiziune. Pentru buna abordare a fenomenului actoricesc participă încă din perioada studenției la workshop-uri susținute de mari personalități în domeniu.

Rolurile jucate în timpul facultății au fost diverse, de la simplu la complex, abordând caractere puternice, dar și caractere romantic- visătoare. Continuându-și studiile masterale de *Artă Teatrală* în cadrul *Facultății de Arte* de la Universitatea *Spiru Haret* face ceea ce-i place mai mult: joacă teatru.

Maria Antoaneta Tudor pe platourile de la Hollywood

Început de septembrie răcoros la malul Mării Negre, în anul 2006. În Mangalia, lumea aflua pe faleză și pe străzile adiacente Casei de Cultură purtând în mâini pliantul *Galei Tânărului Actor - Hop* (Ediția a X-a). Spectacolul a fost deschis de cunoscutul cantautor Nicu Alifantis, iar apoi au urmat emoțiile noastre, respectiv montarea cu piesa *Moștenirea* de Marivaux, în regia artistică a doamnei decan prof. univ. dr. Lucia Mureșan (cunoscută și marea actriță a Teatrului *Nottara* din București, una dintre vocile de neuit ale Teleenciclopediei), asistată regizoral de asist. univ. George Grigore, coordonată coregrafic de asist. univ. Anca Iorga, și având în distribuție pe absolvenții promoției 2006: Dorin Ionescu, Maria-Antoaneta Tudor, Simona Fabian, Cătălin Ciurdar, Xenia Alina Grigore și Călin Rădulescu. Comedia îndrăgostiților a clasicului Marivaux a fost lucrată minuțios, pedagogic, iar actorii rosteau cu dicție replicile, întreg spectacolul sugerând, prin eleganța costumelor, epoca aceea. Pentru efortul lor creator, spectatorii i-au răsplătit cu aplauze entuziaste, iar juriul festivalului le-a oferit *Premiul publicului*. Moștenirea a fost un examen de absolvire care urmarea nu să evidențieze un regizor, ci rezultatele pedagogice reușite ale unei clase de actorie.

Acolo, o fată, care alerga de colo – colo, care „ridica la plasă” celorlalți, care era „bună la toate”, mi-a atras atenția. Era Maria Antoaneta Tudor (Ilie). Rolul ei părea țesut cu fire nevăzute de celelalte; fără ea nu exista intrigă, nu exista fericire, nu exista exaltare. Ritmul era unul „îndrăcit”, iar spectacolul se baza pe acest ritm. Miza era ...Premiul cel mare! A luptat până în ultima secundă a spectacolului. Ca o gladiatoare în arenă... Apoi aveam să aflăm că tânăra noastră absolventă a *Facultății de Teatru* a Universității *Spiru Haret* era și absolventa *Facultății de Educație Fizică și Sport* din cadrul *Universității Ecologice* din București (2001), fiind cooptată și în echipa de cascadori de la Bufta (abilități la box, gimnastică, aerobic, înot, ciclism, arte marțiale, baschet, hipism). Multiplă campioană la dans sportiv (break, balet, vals, salsa, dans irlandez, modern, Țara Românească Dance - popular, Disco, Tango), pasionată de canto (absolventă a *Școlii de Arte*, secția Canto) și gimnastică ritmică, Maria Antoaneta Tudor (Ilie) este și o actriță performantă, în timpul facultății abordând diverse roluri, de mare întindere și deosebită complexitate.

Dornic de a se implica până în cele mai mici amănunte în procesul de creație a filmului internațional, Maria Antoaneta Tudor a făcut pasul cel mare și a trecut oceanul. De un an de zile se află, împreună cu soțul ei, Florin Tudor, în înso-rita Californie, de unde ne „bombardează” cu e-mailuri și vești fierbinți despre viața artistică și can-canurile hollywoodiene. Aici și-a făcut repede prieteni printre actorii pe

care i-a cunoscut pe platourile de filmare de la Media Pro și Castel Film. Nelinistită cum o știm cu toții, a apărut deja în distribuția a două filme artistice ale anului 2012.

Cine caută pe IMDB, cel mai mare și important site de film din lume, va avea o surpriză plăcută; Maria Antoaneta Tudor se află postată, în diverse ipostaze, cu peste 20 de filme artistice internaționale. Marco Kreuzpaintner, Katja von Garnier, David Moreau, Cristian Nemescu, Rachel Talalay, David Smith, Michael, Keusch, Jake West, Michael Hurst, Laurent Boutonnat, Constantin Furtună, Guy Moshe, Renzo Martinelli, David I. Cunningham, Fanny Ardant, Ricky Schroder, Mark Smidth, Kristofer Tabori sunt toți atâți regizori de film care au selectat-o la cecastinguri, creditând-o pentru talentul său și oferindu-i șansa de afirmare și de interpretare a unor roluri speciale.

Maria Antoaneta Tudor este încă o absolventă (clasa prof. univ. dr. Lucia Mureșan, conf. univ. dr. George Grigore) care duce mai departe flacăra nestinsă a talentului actoricesc șlefuit la școala de elită care este facultatea noastră.